

ĐẠO PHẬT LÀ SỨC SỐNG

Khi mà giới lãnh đạo quốc gia, xa rời đạo Phật, là xem thường đạo đức tâm linh, chối từ sức sống của dân tộc. Khi mà nền đạo đức đã bị lai căng tha hóa trầm trọng, thì cảnh loạn ly thối nát diễn ra, nhân tâm ly tán, xã hội đảo điên – khôn khổ tràn lan.

Khi mà giới cầm quyền không còn thiết tha gì nữa, đến với tiền đồ dân tộc, chỉ bo bo củng cố thế lực cho giai cấp thống trị, hà khắc nhân dân. Xem đạo Phật chỉ là công cụ phục vụ cho quyền lợi giai cấp, thì lúc bấy giờ, giới lãnh đạo tinh thần chân chánh dần hồi rời xa, không còn hỗ trợ - cố vấn cho giới cầm quyền nữa. Hoặc nếu có bóng dáng này lượn lờ đây đó, thì chỉ là háo danh “hình đồng”. Xử dụng, dụng nên

những con người vô hồn này, không sớm thì chày, sẽ đem lại sự rối loạn, dẫn đến thảm trạng diệt vong - ê chề nhục nhã !

Nhưng chúng ta cũng còn niềm an ủi còn sót lại. Rãi rác đó đây, vẫn còn có những ánh sao mai le lói. Ẩn khuất đây đó, vẫn còn có các bậc cao tăng uy đức khả kính, xứng đáng cho chúng ta nương tựa ấm lòng trong thời mạt pháp tột cùng.

Người ta cứ ngỡ rằng, dưới bàn tay khắc nghiệt của tạo hóa, chịu sự áp lực của qui luật vô thường. Cứ ngỡ rằng đạo Phật đã đến dần mạt pháp, suy đồi cùng cực. Cứ ngỡ rằng dưới thế lực vô minh, khủng bố khốc hại của bạo quyền chính trị, những bàn tay nham nhúa - tanh hôi, thọc sâu khoáy phá, hòng làm rệu rã toàn bộ, đạo Phật sẽ đi dần đến chỗ suy vi tác tệ.

Nhưng !

“Chớ bảo Xuân tàn hoa rụng hết
“Đêm qua sân trước một nhành mai”

- Mãn Giác thiền sư -

Mặc dù mùa Xuân đã đi qua, hoa kia có rụng hết. Nhưng! Có ngờ đâu còn có một nhành mai.

Chúng ta may mắn và diễm phúc thay, còn có sự hiện diện của một sức sống trẻ trung, đó là tổ chức Gia Đình Phật Tử Việt Nam, một tổ chức Phật giáo chân chính (không phải mạo danh – quái thai – trá hình). Đang nhận trọng trách thiêng liêng, là làm công tác thuần túy văn hóa – giáo dục – đạo đức tâm linh Phật giáo. Được các anh các chị trưởng bối đi trước dày công truyền thừa, qui tụ nhiều thế hệ Huynh trưởng Phật tử, ắp đầy nhiệt huyết, sẵn sàng cống hiến – hy sinh để bảo tồn – duy trì mạng mạch Như Lai.

Đứng trước những phong ba bão táp, thốc vào cuộc sống cuồng loạn, làm xáo trộn cả

*thuần phong - đạo đức, nếp sống dịu hiền –
trầm tĩnh vốn có của dân tộc. Thế hệ hôm
nay phải biết quay về, tìm lại cội nguồn
truyền thống tâm linh, tinh thần văn hóa Tổ
tiên xưa, mà hãnh diện, mà xót xa trân quý
!*

*Nếp sống trải nghiệm tốt đẹp của bao lớp
tiền nhân, trải qua biết bao thời đại, các
thiền sư – thiện sĩ tri thức, Phật giáo Việt
Nam luôn luôn xả kỷ - vị tha, kẻ vai gánh
vác gian nan khó cực, cõng lên trên đầu sóng
ngọn gió, hy sinh xả thân vì đại nghĩa, cứu
nguy đất nước trong dầu sôi lửa bỏng, đưa
dân tộc thoát khỏi kiếp xiềng gông – nô lệ
bị trị, đem yên vui – thanh bình cho thế hệ
con cháu mai sau.*

*Đứng trước làn sóng cuộn loạn của nền
văn minh khoa học, đang khủng bố tinh
thần nhân loại, đẩy con người chênh vênh
bên hầm lửa tự hủy diệt. Phật phòng âu lo,
không biết rồi đây, lò lửa to lớn ấy sẽ bùng*

nổ, phủ trùm – hủy diệt cả thế giới này thành tro bụi.

Hãi sợ trước sự tàn phá kinh khủng, sẽ xảy ra bất cứ lúc nào. Các nhà khoa học đang ráo riết tìm ra phương cách lấp liếm, và lại những sai lầm đã bị rách nát tòi tệ...

Bất lực trước sự xuống cấp trầm trọng của tinh thần đạo đức, nhân loại có nguy cơ đi dần đến chỗ diệt vong. Hiện nay đa số những nhà tri thức phương Tây, đang thiết tha nhìn về phương Đông, nỗ lực tìm kiếm, kỳ vọng ở đây có một ánh sáng mới, làm chỗ dựa tinh thần, có căn bản đạo đức kỳ vĩ, đủ năng lực huyền nhiệm chuyển hóa – tạo nên nền tảng mới mẽ về cuộc sống cao đẹp hơn, có ý thức cộng đồng hơn. Con người sống mà “biết sống” cho mình và sống cho mọi người, thì chắc chắn con người ấy, sẽ tìm ra một “ý nghĩa sống” trọn vẹn, biết trân trọng và yêu quý cuộc sống vị tha.

“Phụng sự chúng sinh, là thiết thực cúng dường chư Phật” – “Hoàn thành nhân cách đạo đức, tức là Phật Đà”. Văn hóa Phật giáo há không phải là một cuộc dẫn thân, tạo nên một nền tảng giáo dục đạo đức kì vĩ - tuyệt bích ! Những đóa hoa Ưu Đàm uyên bác rực rỡ tươi đẹp của các thiền sư – thời Lý - Trần, của các thế hệ huynh trưởng thiện sĩ đi trước, là những hạt châu long lanh, đã được cọ xát giữa dòng đời, tạo nên một dòng sống, một nguồn văn hóa đạo đức tỏa sáng hào quang rực rỡ, và từ nguồn tinh hoa này, đã định hướng cho toàn thế giới. Nhân loại được diễm phúc tắm mình trong nguồn Phật chất vô biên này, sẽ được an lạc – giải thoát hoàn toàn, nhân gian này sẽ trở thành tịnh độ vĩnh cửu./-

Phan Văn Huy Tâm